

Erään arvostelun johdosta.

Tämän vuoden »Virittäjän» 1. n:ossa toht. J. Hautala esittelee teokseni »Kansan syivistä riveistä». Olen kiitollinen kaikesta saamastani tunnustuksesta. Kuitenkin on aihetta eräisiin vastahuomautuksiin. Tilanahtauden takia voin niistä esittää vain seuraavat.

1. Arvostelija lausuu, että »riittä tai painajaista tutkittaessa varsin epäsystemaattisesti käytetään aineistona mm. sellaisia loitsuja ja manauksia, joita mitä yleisimmin tavataan myös muihin yhteyksiin kuin nyt kysymyksessä oleviin kuuluvina». Tämä on täysin aiheeton, täysin teennäinen moite. Totta kai luotaessa kuvaa riiden ja painajaisen käsittelytavoista on noteerattava nekin loitsut ja manaukset, jotka esiintyvät myös muissa yhteyksissä. Huomautan myös siitä, ettei tarkoituksenani ole ollut mainittujen loitsujen ja manausten alkumuotojen ja alkuperäisten yhteyksien tutkiminen. Ja tiedänhän toki runsaasta keräyskokemuksestanikin, että samat loitsut ja manaukset saattavat esiintyä monissa yhteyksissä.

2. Vaikkei arvostelija ole kielimies, hän rohkenee noin vain huitaisten teيلاتa kielitieteen alalle kuuluvia mielipiteitä. Hämmästyttävän varmana hän torjuu jotkin äännesymboliikkaan pohjautuvat etymologiani. Pitäisi toki luetella nuo »hämmästyttävät» tapaukset. Pitäisi myös todistaa ne vääriksi. Pelkkä ilmoitus ei riitä.

3. Arvostelija selostaa *kekriä* koskevia mielipiteitani viheliäisellä tavalla. Kantani selostuksesta päättäen hän ei lainkaan ole perillä siitä, mitä puheenalaisessa paikassa olen kekristä sanonut. Pyydän häntä katsomaan uudestaan.

4. Koska teokseni arvostelijan mielestä kiinnostaa vain suppeaa asianharrastajien piiriä, ilmoitan, että täkäläisestä Tourulan kansankirjastosta saadun tiedon mukaan teokseni kuuluu kaikkein kysytyimpiin. Siitä suorastaan kilpaillaan.

5. Arvostelija ei ole maininnut, että minunkin teoksessani on kuvia.

Jyväskylässä toukok. 20. p:nä 1947.

Ahti Rytkönen.